

C. J. F. Sven: Under Nr. 152 er der til det her foreliggende Lovforslag om Tillægsbevilling for 1928—29 stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa, at en Sum af 200 000 Kr. nedsættes med 70 000 Kr. Dette Ændringsforslag referer sig til den budgetterede Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m. Som det fremgaar af Betænkningen, er der under 15. Maj fremkommet en Skrivelse fra Finansministeriet, i hvilken der gøres opmærksom paa, at man paa Tillægsbevillingsforslaget har søgt det Beløb, der ventes at indgaa af Afgiften paa Omsætning i Kafeer, Restaurationer m. m., forhøjet med 200 000 Kr., men at det har vist sig at blive 70 000 Kr. mindre end opført paa Finansloven og Tillægsbevillingslovforslaget, og derfor stilles der Ændringsforslag om, at Summen nedsættes med disse 70 000 Kr. Jeg tror, der her maa være indløbet en Misforstaaelse, en Forglemmelse, idet Forholdet jo er det — som ærede Medlemmer vil erindre —, at der under 17. Maj blev forelagt et Lovforslag angaaende visse Ændringer i den gældende Lov om Afgift af Omsætningen i Kafeer og Restaurationer. Forslaget blev ganske vist fremsat fra privat Side, men det havde dog efter de foreliggende Omstændigheder en ikke ringe Udsigt til at blive gennemført, og jeg nærer endnu det Haab, at dette Lovforslag skal kunne blive gennemført. Det blev, som sagt, forelagt den 17. Maj og har endnu ikke været til Behandling i dette høje Ting, men jeg forstaa saa godt, at den højtærede Formand endnu ikke har fundet Lejlighed til at sætte det paa Dagsordenen; vi ved jo alle, at dette Ting har været i allerhøjeste Grad overbelastet, vi har knap kunnet overkomme de foreliggende Lovforslag. Det er derfor forstaaeligt, at Forslaget endnu ikke er kommet til Behandling i dette høje Ting, men dette vil sikkeret ske, inden Rigsdagen bliver hjemsendt.

Dette Lovforslag, som to af mine Partifæller og jeg har tilladt os at forelægge, er — saaledes som der blev gjort opmærksom paa ved Forelæggelsen — ganske konformt med et Forslag, der, ligeledes privat, blev forelagt dette høje Ting den 20. Februar, og som var til Behandling den 18. eller 19. Marts. Ordfører og Medforslagsstiller var den nuværende højtærede Statsminister, og den højtærede Statsminister udtalte sig, baade ved Forelæggelsen og ved Lovforslagets første Behandling, paa en Maade, der var særdeles kraftig. Jeg tror ikke, der kan opdrives et Argument for dette Lovforslag, som det ikke lykkedes den nuværende Statsminister at faa frem: Der var Hensynet til Turistlivet, der var Hensynet

til Erhvervene, og der var dette, at ved denne Lov, som oprindeligt var tænkt som midlertidig, og som stadig var blevet bekæmpet af det socialdemokratiske Parti, var Beværterstanden blevet gjort til en Patriaklasse. Det var efter den højtærede Statsministers Anskuelse fuldkommen urimeligt, at denne Restaurationsskat ikke snarest muligt blev ophævet, ja, den højtærede Statsminister gik endog saa vidt som til at sige, at endog blot Anstændighed tilsagde virkelig, at man omgaaende ophævede Restaurationsskatten, om end ikke paa een Gang saa dog lidt efter lidt i Løbet af 5 Aar. Den højtærede Statsminister pegede meget rigtigt paa, at det Lovforslag, som han havde forelagt, vilde have stor Indvirkning paa Erhvervslivet, for man maatte huske paa, at det ikke alene var af Betydning for selve Restauratørerne, at denne Restaurationsskat gradvis blev nedsat og efterhaanden helt bortfaldt, men Forslaget strakte sine Virkninger vidt ud, det berørte ikke alene Turistlivet, men der blev af den højtærede Statsminister opregnet en Masse Folk, Journalister, Chauffører, Kuske, ja, endog Flyttefolk, som vilde have i høj Grad Nytte af dette Lovforslag.

Se, naar dette var Tilfældet, saa maatte man og maa man stadig tro, at det Lovforslag, som vi nu har tilladt os at fremsætte, og som er ganske konformt med den højtærede Statsministers Forslag, hurtigst muligt vil blive ført igennem de to Ting, for at alle de gode Følger, som den højtærede Statsminister den Gang sagde, at Forslaget vilde have, kan komme til at indtræde. Jeg har ganske vist set en Notits, der har været optaget i Regeringspressen — nu skal man jo ikke altid stole paa, hvad det staaar i Pressen, og indtil videre tror jeg virkelig, det er galt, hvad der har staaet der, der staaer jo saa mange gale Ting, og dette tror jeg er særlig galt; der staaer nemlig, at Ministeriet ikke nu kunde være med til at tage dette Lovforslag, den 19. Marts havde de fremsat Forslag og ivrigt kæmpet for det ved dets første Behandling, men nu kunde man virkelig ikke mere, for nu havde man ingen Garanti for, at det kunde gennemføres indenfor den korte Tid, der var beregnet til det fornødne Arbejde paa at sikre Statshusholdningens Gang. Ja, nu ved jeg ikke, om det vilde have generet Statshusholdningens Gang, at dette lille bitte Lovforslag, som uhyre let kunde have været gennemført, var blevet gennemført. (Statsministeren [Stauning]: Saa skulde De have stemt for det i Marts!). Den højtærede Statsminister er saa elskværdig at afbryde mig og giver mig derved Anledning til at frem-